

reglerne i afsnit III A, (dvs. spørgsmålet, om den unges baggrund for at søge kontanthjælp hovedsagelig er mangel på arbejde), til de sociale klagemyndigheder efter reglerne i bistandslovens § 15.

De øvrige dispositioner, der træffes i kommunen i forbindelse med ungdomsydelsesordningen, skønnes ikke egnede til klageadgang.

Til nr. 3

Det foreslås, at kommunernes udgifter til lønudgifter til de unge, løntilskud til private arbejdsgivere, løn til holdformænd, instruktører o. lign., materialer og andre driftsudgifter bortset fra uddannelsesudgifter i forbindelse med ungdomsydelsesordningen anmeldes til refusion efter reglerne i bistandslovens § 133, stk. 2, 1. punktum. D.v.s., at udgifterne deles ligeligt mellem staten og kommunerne. Med hensyn til uddannelsesudgifter ydes der statstilskud til drift og

deltagergodtgørelse svarende til uddannelsestilskud efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. for indtil 5 timer pr. uge pr. deltager. Uddannelse af et lignende omfang kendes fra eksisterende lokale ordninger.

Til nr. 4

Regeringen lægger vægt på, at ordningen følges nøje i begyndelsen, og det foreslås derfor, at loven tages op til revision inden udgangen af 1991.

Til § 3

Som en overgangsordning foreslås det, at unge, der er kommet ind i kontanthjælpssystemet, og er under 20 år ved lovens ikrafttræden, også skal omfattes af ordningen. De overgår til ungdomsydelse mod beskæftigelse, hvis de er under 20 år ved første udbetaling af ungdomsydelse.